

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **R. J.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 125 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 4. 2025, č. j. X, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **93 Kč**, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2025, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2024, č. j. X, jímž byl podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. c) a podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), žalobci od 18. 12. 2024 snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod druhého stupně s odkazem na posudek Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“) ze dne 22. 7. 2024, podle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla žalobci pracovní schopnost o 50 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

2. V žalobě žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nesprávné, neboť posudkový lékař podrobněji nezkoumal jeho zdravotní stav. Na jednání nebyl přizván a ani na žádost nebyl jeho zdravotní stav přezkoumán jiným posudkovým lékařem. Vyjádřil nesouhlas s tím, že jeho pracovní schopnost poklesla toliko o 50 %. Podotkl, že posudkovému lékaři zaslal všechny lékařské zprávy. Je závažně kardiálně nemocen, nesnese jakoukoliv zátěž a jeho zdravotní stav je komplikován srdeční zástavou, která může při zvýšené námaze opět nastat.
3. Sdělil, že jeho zdravotní stav mu nedovoluje vykonávat téměř žádné zaměstnání, rovněž nesmí vykonávat práci ve směnném provozu. Veškerá zvýšená námaha (např. delší chůze, chůze do schodů, zvedání těžkých břemen) je neslučitelná s onemocněním srdce a přidruženými chorobami. Konkrétně trpí hypertenzí, má předepsané léky na ředění krve, při zvýšené námaze trpí dušností.
4. Měl za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná ve svém písemném vyjádření stručně popsala průběh správního řízení a uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku ze dne 13. 1. 2025, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti žalobce pouze 50 %, a tedy nebyly naplněny zákonné podmínky invalidity třetího stupně vyžadující pokles ve výši 70 %. K osobní účasti žalobce při jednání uvedla, že v případě úplné a dostačující zdravotnické dokumentace lze posudek vypracovat v nepřítomnosti posuzovaného, a to i v případě, že jeho žádosti nebude vyhověno. Dle žalované jsou klíčové zdokumentované funkční deficity, nikoli subjektivní pocity a úvahy žalobce. S ohledem na žalobní námitky navrhla vypracování posudku u příslušné posudkové komise.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit, a žalobce ani žalovaný soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, ačkoli byli poučeni, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělili.
7. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o snížení invalidního důchodu žalobce z třetího na druhý stupeň bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 22. 7. 2024 posudkovou lékařkou MUDr. T. D. Tato lékařka posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, a to v kapitole IX., oddílu A, položce 9a. Míra poklesu pracovní schopnosti činí podle posudkové lékařky 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 20. 11. 2024 výše citové rozhodnutí, jímž snížila invalidní důchod žalobce ze třetího na druhý stupeň invalidity, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 13. 1. 2025, který vypracoval posudkový lékař Institutu MUDr. V. T. Tento posudkový lékař opětovně posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl ke shodnému závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., oddílu A, položce 9a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 9. 4. 2025, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2024 s odůvodněním, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 50 %.
11. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že „[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“ Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že „[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“ V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

% a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

13. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že „[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“ V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
14. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že „[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“
15. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že „[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“
16. V projednávané věci tedy byl žalobci snížen invalidní důchod ze třetího na druhý stupeň a jeho námitky byly zamítnuty s odůvodněním, že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %, přičemž pro přiznání nároku na invalidní důchod třetího stupně je nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti činila minimálně 70 %.
17. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda u žalobce skutečně došlo ke vzniku invalidity a zda tento stav trval ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce potřebnou dobu pojištění získal.
18. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkového lékaře Institutu, o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a dne 12. 11. 2025 vypracoval posudek ev. č. SZ/2025/340-UL-13 (dále jen „posudek posudkové komise“).

19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek ze dne 12. 11. 2025 byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené spisové dokumentace Institutu Most, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotní dokumentace praktického lékaře žalobce MUDr. N. a vlastního přešetření žalobce při jednání posudkové komise dne 12. 11. 2025 odborným lékařem z oboru interního lékařství MUDr. H. Žalobce byl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení podkladů uvedených shora pak posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 9. 4. 2025) byl žalobce invalidní ve třetím stupni ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %.
20. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je ischemická choroba srdeční, stav po QIM spodní stěny, stav po resekci aneuryzmatu LK a plastice mitrální chlopně s postkorekční regurgitací, systol. dysfunkce, EF LK 35-40 % se středně těžkou plicní hypertenzí, recid. paroxysmy flutter síní t.č. sinusový rytmus, na trvalé antikoagulační léčbě. Toto zdravotní postižení je uvedené v kapitole IX., oddílu A, položce 6c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 60 % (rozmezí určené pro toto postižení je 50 – 60 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla ve smyslu ustanovení § 3 odst., 1 a 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., zvýšena o 10 %, celkově tedy činí 70 %.
21. Posudková komise dále konstatovala, že u žalobce přetrvává dušnost již při změnách polohy se zjištěnou plicní hypertenzí II. stupně. V důsledku toho má žalobce značný pokles výkonu již při středně těžkém zatížení. S ohledem k ostatním komorbiditám zvolila horní hranici rozmezí. Uvedla, že žalobce celý život pracoval v dělnických profesích (naposledy ve funkci hasiče), proto použila navýšení o 10 % na celoživotně vykonávanou dělnickou profesi. V 60 letech věku již neviděla rekvalifikaci žalobce jako perspektivní.
22. Posudková komise rovněž vysvětlila, že zařazení dominantního onemocnění dle provedeného chirurgického výkonu na srdci je z funkčního hlediska objektivnější než použití kapitoly IX., oddílu A, položky 9a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kterou použili posudkoví lékaři ve správním řízení.
23. Soud zhodnotil posudek posudkové komise, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního přešetření žalobce při jednání posudkové komise. Z pohledu soudu je předmětný posudek úplný a přesvědčivý.
24. Lékaři posudkové komise přitom na rozdíl od předchozích posudků dospěli ke změně kvalifikace postižení žalobce, což se odrazilo i ve zvýšení procentních bodů kvalifikujících jeho postižení. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 70 %, takže

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

z této skutečnosti je patrné, že žalobce splnil podmínku invalidity třetího stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 70 % míru poklesu pracovní schopnosti.

25. Za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 12. 11. 2025 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani účastníci poté, co byli s citovaným posudkem seznámeni. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008 92).
26. K námitce žalobce, že nebyl na jednání o posouzení jeho zdravotního stavu posudkovým lékařem pozván, soud uvádí, že pro účely posouzení žádosti o invalidní důchod je třeba určit míru poklesu pracovní schopnosti žadatele. Tento pokles je možno určit za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak žádný právní předpis nestanoví povinnost takové vyšetření vždy nutně provést (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21). Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, totiž v § 8 odst. 2 dává správnímu orgánu, který je příslušný k posouzení žádosti, možnost o zjišťovací lékařskou prohlídku požádat. Vlastní vyšetření lékaře patří mezi podklady pro rozhodování o žádosti o invalidní důchod, které odst. 8 téhož ustanovení vyjmenovává v demonstrativním výčtu. Z ničeho nelze dovodit, že by žadatel o invalidní důchod musel být posudkovým lékařem, resp. posudkovou komisí, obligatorně osobně vyšetřen. Jedná se pouze o možnost, kterou žalovaná, posudková lékařská či posudková komise disponují (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 21/2012-30).
27. Vzhledem k tomu, že po doplnění dokazování v tomto řízení bylo zjištěno, že žalobci náleží invalidní důchod třetího stupně, je třeba učinit závěr, že napadené rozhodnutí bylo nezákonné. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. V dalším řízení zahrne žalovaná posudek posudkové komise mezi podklady pro nové rozhodnutí (k tomu srov. § 78 odst. 6 s. ř. s.).
28. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení ve výši 93 Kč odpovídající vynaloženému poštovnému. Soudní poplatek žalobce nehradil, jelikož je předmětné soudní řízení ze zákona od poplatkové povinnosti osvobozeno. Jiné náklady žalobce nahradit nepožadoval, ani mu podle obsahu soudního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 3. března 2026

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.